

Zo leefde zuster Francisia dankbaar, haar gaven uitdelend aan wie op haar weg kwam. Gedurende 25 jaren deed zij dit in België. Van harte gemeend was zij er voor de mensen daar. Totdat het minder goed ging. Zij werd zelf afhankelijk, maar bleef evenwichtig en blij bij de diensten nu aan haar bewezen. Haar boek mag nu gesloten worden. Zij wilde dit doen met de nu volgende tekst van Adriaan Roland Holst:

De Ploeger

Ik vraag geen oogst; ik heb geen schuren,
Ik sta in uwen dienst zonder bezit.
Maar ik ben rijk in dit:
dat ik den ploeg van uw woord mag besturen
en dat Gij mij hebt toegewezen
dit afgelegen land en deze
hoge landouwen, waar – als in het uur
der schafte bij de paarden van mijn wil
ik leun vermoeid en stil –
de zee mij zichtbaar is zover ik tuur.

Ik zal de halmen niet meer zien,
noch binden ooit de volle schoven,
maar doe mij in de oogst geloven,
waarvoor ik dien.....

Lieve zuster Francisia, dank voor alles. Leef verder bij de Heer en bid voor ons.

In dankbare Herinnering

ZUSTER FRANCISIA

Pietronella Maria Adriana van Leijsen

Geboren op 3 april 1925 te Oosterhout
Geprofest op 12 mei 1957 te Maastricht
Overleden op 10 juni 2022 te Maastricht
Begraven op 16 juni 2022 te Rijckholt

*“U zoekt mijn hart,
dat is al mijn verlangen.
Dat ik in uw huis mag wonen
al de dagen van mijn leven.”
Psalm 27*

Zuster Francisia werd geboren in een groot Brabants gezin. Zij was de oudste en moest al vroeg na haar lagere school thuis meehelpen. In die tijd was er een broer ernstig ziek, waar zij mede de zorg voor kreeg. Haar broer kon helaas niet meer beter worden en overleed op jonge leeftijd.

Niet lang daarna gaf zuster Francisia gehoor aan de stem van de Heer en trad in in onze Congregatie. Al heel snel voelde zij zich op haar plaats. Zij was dankbaar voor haar roeping en voor de mogelijkheden haar geboden. Zij hield van haar medezusters en heeft, vooral als overste veel voor hen mogen betekenen.

Zuster Francisia gaf de wens te kennen, niet teveel op te sommen maar weer te geven hoe zij haar geroepen-zijn beleefde.

De hierna volgende tekst wilde ze graag laten opnemen in haar ‘in memoriam’:

Als ik achterom kijk

Als ik achterom kijk en mijn leven overzie,
voel ik diepe dankbaarheid. ‘
Ik dank U voor al het goede
dat Gij voor mij hebt gedaan.
Ik dank U voor de blijde uren
die ik heb mogen beleven.
Ik dank U voor al de keren
dat ik succes heb gehad:
ik was er zo gelukkig mee.
Ik dank U voor al de vriendschap
die ik heb ondervonden;
het heeft me zo verrijkt.
Ik dank U voor de wijze raad
die ik heb ontvangen;
ik heb er zoveel van geleerd.
Ik dank U voor al de goedheid
die ik heb mogen ervaren.
Ik dank U dat Gij me vaak
zo nabij zijt geweest;
het troostte me
en gaf me steeds weer kracht.
Ik dank U dat Gij mijn God zijt,
en dat Gij van me houdt zoals ik ben.